

C o m e n t e m i s u g g e r i m

Si al començar dèiem que el model ens semblava una proposta amb clara sintonia amb els postulats del constructivisme, ara, en acabar, afegim que també, tal com hem anant veient, és una proposta amb clara sintonia amb els principis psicopedagògics i les Orientacions Generals del Currículum d'Educació Infantil i Primària, on es diu que els mètodes emprats en situació d'ensenyament-aprenentatge han de tenir certes característiques: afavorir l'activitat de l'infant; utilitzar el descobriment com a mitjà privilegiat per establir nous aprenentatges; potenciar la memòria comprensiva; assegurar la funcionalitat dels coneixements. Totes les raons esmentades en porten a valorar molt positivament el model de pràctica psicomotriu presentat per Cori Camps i Isabel Viscarro i a recomanar-lo a tot el professorat d'Educació Infantil i Primària.

A Cori Camps i Isabel Viscarro, les coneixem fa ja molts anys. Són companyes de treball de la facultat de Ciències de l'Educació i Psicologia, i del seu entusiasme i treball seriós en el camp de l'educació psicomotriu donen fe els articles que han publicat, les comunicacions que han presentat en diversos congressos i trobades d'educació psicomotriu i les ja nombroses promocions d'alumnes que han estat formats per elles dins dels estudis de Magisteri i Psicologia.

*Carme Conde Delgado de Molina
Psicologia Evolutiva i de l'Educació*

AMBRÓS, M. L. i PUBILL, B.
LA MELETXA POLINA.
Edita Ajuntament d'Ascó.
1998. 24 pàgs.

La meletxa Polina és un conte que van inventar els autors (Maria Lourdes Ambrós i Biel Pubill), mestres

del CEIP Sant Miquel d'Ascó, amb motiu del Col·loqui de la Societat d'Onomàstica que se celebrà a Ulldecona l'any 1997, en la temàtica referida a vocabulari oral.

Meletxa és el nom que rep una espècie determinada de formigues. Es caracteritzen per ser molt menudes i de color roig. Tot i la seva petita mida, són molt agressives. A Móra d'Ebre i altres poblacions veïnes reben el nom de *melitxes*.

Polina és el nom familiar que es dóna a les persones que es diuen Paulina. Abans n'hi havia moltes a Ascó, però actualment no es posa. La darrera Paulina té 35 anys, tot i que santa Paulina és una de les patrones de la població.

La protagonista, *la meletxa Polina*, serveix d'excusa per, mitjançant les seves aventures, presentar tot un seguit de paraules i expressions pròpies de la zona que banya l'Ebre català, algunes més concretes de pobles de la Ribera i, tal vegada altres genuïnes d'Ascó.

És evident que del diàleg que es pot desprendre d'entre els personatges d'un conte breu resulta impossible recollir tot el vocabulari local existent. Per tant, el que es pretén és donar a conèixer i conservar la parla pròpia de la zona perquè esdevingui una eina didàctica per als mestres, ja que poden adaptar el conte a la realitat lingüística pròpia.

El conte s'estructura en dues parts: el relat pròpiament dit i una segona part on es recullen 127 entrades amb els comentaris al vocabulari local més característic. En aquesta última, a banda d'incloure les paraules que es podrien considerar de "manual" (granera, roig, pitxell, espill...), també s'hi recullen paraules que, de vegades, passen desapercebudes o en el més absolut dels oblidats.

Penso que la intencionalitat dels autors, a banda de donar a conèixer un conte que traspua tota la frescor i l'agilitat de la llengua parlada a Ascó, és la de conscienciar la gent de la riquesa de la parla pròpia de cada indret, de la importància de conservar-la com a tret diferencial propi i, alhora, integrador d'una realitat lingüística més àmplia: la llengua catalana. És evident que la Maria Lourdes i en Biel volen animar aquells que estimen la seva parla i no la menyspreen, que l'usen i no se'n senten estranys ni ridículs; ans al contrari, se'n senten orgullosos i la fan servir a tot arreu, conscients de la seva riquesa i particularitat.

*Agustí Salvat Altés
Didàctica de les Ciències Experimentals*